

Kapitel VIII.

Bekæmpelse af skadelige pattedyr og fugle.

Dette kapitel afløser forskellige bestemmelser i den gældende lovgivning om bekæmpelse af skadelige pattedyr og fugle. Det drejer sig om JL. § 6, der åbner adgang til at nedlægge visse pattedyr og fugle, uanset at den pågældende ikke er jagtberettiget, JL. § 15, litra c, § 16, litra b, stk. 2, og litra c, stk. 2, der tillader bekæmpelse af pindsvin og beskydning af visse skadevoldende fugle uden for jagttiden, samt BL. §§ 5-22 om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt, dog bortset fra muldvarpe, jfr. herved indledningen til lovforslaget. Det er fundet overflødigt at opretholde bestemmelsen i BL. § 23 ved siden af retsplejelovens § 108.

Til § 38.

Stk. 1-4 omhandler tilfælde, hvor ejeren eller brugeren af en ejendom er berettiget til at fange eller nedskyde visse pattedyr og fugle, selv om jagtretten til ejendommen tilkommer trediemand. Det drejer sig om vildt, der erfaringsmæssigt volder skade på husdyr, afgrøder m. m.

Reglerne om jagtmåder og jagtredskaber i kap. V skal iagttages, og jagttegn kræves, såfremt bekæmpelsen foregår ved beskydning, jfr. forslaget § 44, stk. 1, litra c. Det er den, der foretager beskydningen, der skal være i besiddelse af behørigt jagttegn, og eventuel skade på person eller ejendom under beskydning vil være omfattet af jagtansvarsforsikringen i henhold til de almindelige regler.

Bekæmpelse kan foretages, uanset om der måtte være fastsat fredning af det pågældende vildt.

Stk. 2. På de i bestemmelsen nævnte lokaliteter kan de pågældende pattedyr og fugle fanges og dræbes, selv om skade ikke er forvoldt.

Stk. 3. Bestemmelsen er kun anvendelig, når de nævnte dyr har forvoldt påviselig skade, og de pågældende lokaliteter er forsynet med indhegning, der er i forsvarligt vedligeholdt stand og hensigtsmæssig i forhold til den dyreart, der agtes bekæmpet.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 17 bør anvendelse af oddersakse fremtidig forbydes, og ejere af dambrug vil følgelig være henvist til at indhegne brugene for at undgå, at odderen volder skade på fiskebestanden. Det kan imidlertid forekomme, at odderen forcerer en efter almindelig opfattelse forsvarlig indhegning, og det findes derfor rimeligt, at ejeren (brugeren) af dambruget i sådanne tilfælde har adgang til at skyde dyret.

Ved fasaneri forstås det område, f. eks. en fold, hvor kyllingegårdene (-burene) er anbragt. Det kan dreje sig om et større areal, idet det som led i syg-

domsbekæmpelse hos fuglene ofte kan være hensigtsmæssigt at flytte burene, således at de ikke til stadighed er anbragt på det samme sted. — De i stk. 3, litra b, nævnte dyr kan dræbes såvel ved skydning som efter fangst i de i § 17 nævnte kassefælder.

Den i stk. 3, litra c, foreslåede bestemmelse supplerer § 28, stk. 1, hvorefter den jagtberettigede har adgang til uden for jagttiden at beskyde harer bl. a. i forsvarligt indhegnet planteskole, frugtplantage m. m., idet det findes rimeligt, at den ikke-jagtberettigede ejer eller bruger har mulighed for at beskyde harer, når disse forvolder påviselig skade i erhvervsfrugtplantager og planteskoler.

Det er ikke fundet påkrævet at opretholde den i JL. § 15, litra c, omhandlede adgang til at jage pindsvin i fasanerier og hønsegårde.

Stk. 4. Til afværgelse af skade på de i bestemmelsen nævnte lokaliteter vil det i almindelighed være mest hensigtsmæssigt at beskyde de pågældende fugle, men for så vidt angår spurvehøg, duehøg og musvåge, jfr. litra d, kan det for at opnå et tilfredsstillende resultat være nødvendigt at tage de særlige høgefælder i brug. Disse fælder må dog kun anvendes i tiden 1. juni—15. august, jfr. bemærkningerne til forslaget § 17.

Forvolder de i litra c nævnte fugle skade i fredningstiden uden for de i bestemmelsen angivne tidsrum, vil de skadelidte være henvist til at søge dispensation i henhold til § 39.

Bestemmelsen i BL. § 16 om nedskydning af måger, der volder skade på dambrugs fiskebestand, er indarbejdet i litra e. Derimod findes det uforødent at opretholde adgangen til at nedskyde måger af hensyn til driften af pelsdyrfarme, idet det ved en hensigtsmæssig beskyttelse af farmens foder kan undgås, at skrigende måger forulemper pelsdyrene.

Stk. 5 giver landbrugsministeren hjemmel til administrativt at fastsætte generelle forskrifter om bekæmpelse efter reglerne i stk. 1 af vildt, der forvolder påviselig skade på erhvervs-mæssigt drevne afgrøder. Bestemmelsen angår vildtarter, der enten slet ikke er nævnt i stk. 2-4 eller som gør skade på andre end de i stk. 2-4 nævnte lokaliteter. — Det findes hensigtsmæssigt at medtage den foreslåede bemyndigelse, da udviklingen kan medføre, at der opstår nye meget almindelige skadetilfælde, som ikke har kunnet forudses ved lovens udformning.

Stk. 6 afløser 3. pkt. i JL. § 32, idet det dog er fundet rimeligt at medtage mosegrise og muldvarpe, jfr. herved BL. kap. I. — Under hensyn til at det drejer sig om egentlige skadedyr, findes det mest hensigtsmæssigt, at jagtlovens regler ikke fin-